

SENTÈNCIA 23-95 DE 22 DE JUNY DE 1995

Emissió de xec sense provisió de fons.- Responsabilitat civil.- Despeses processals.

Ponent: M.I.Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 20 de juny de 1994, la qual conté la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem a Joan-Lluís P.P., com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delictes major d'emissió de xec sense provisió de fons, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal a la pena de multa de CENT MIL(100.000)PESSETES, i al pagament de les despeses processals causades.

I com a responsable civil el condemnem a abonar a la Societat P. la quantitat de CINQUANTA UNA MIL(51.000)FRANCS FRANCESOS convertibles."

II.-RESULTANT: Que advertit un error material en el FALLEM de la sentència esmentada, el M.I. Tribunal de Corts va ordenar rectificar mitjançant AUTE de 22 d'octubre de 1994, ja que el segon pronunciament de la sentència condemnava a pagar el import del xec per no haver-se adonat que a la causa constava de manera fefaent que aquest import del xec ja havia estat satisfet el 15 d'abril de 1993 durant les actuacions instructores de la Batllia, per aquesta raó el mateix escrit de qualificació de la part perjudicada, no es demanava la condemna al pagament del xec sinó una condemna diferent al pagament dels interessos i dels honoraris del lletrat, condemna que la sentència havia expressament rebutjat el seu cinquè Considerant. Per aquestes raons, l'esmentat AUTE va disposar la correcció de l'errada material advertida al pronunciament segon del FALLEM de la sentència, el qual hauria d'entendre's redactat en els següents termes: "Desestimant la reclamació civil de la Societat P.".

III.-RESULTANT: Que notificades a les parts la sentència i l'aute complementari, va interposar recurs de suplicació la representació de la Societat francesa P., fonamentat en un únic motiu de suplicació, el qual està regulat per Decret de 13 de juliol de 1990:

-per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.(article 3.9).

A l'esmentat únic motiu de suplicació, el recurrent impugna la sentència perquè estableix el cinquè Considerant de la sentència, "no procedeix concedir a la perjudicada la quantitat de 72.339.- franc francesos que reclama perquè aquesta quantitat no és conseqüència del delictes d'emissió del xec sense provisió de fons, sinó que procedeix del incompliment d'un contracte civil de franquícia i per tant la seva reclamació hauria de fer-se exercitant les accions civils davant la jurisdicció civil". En contra argumenta el recurrent que el xec fou lliurat pel processat en pagament de les mercaderies subministrades i que aquest subministrament va produir-se precisament en execució del contracte de franquícia". Entén el recurrent que de conformitat amb l'article 18 del Codi de Procediment Penal és possible exercitar dintre del procés penal l'acció civil per a reclamar danys i perjudicis causats pel delictes, establint l'article 73 del Codi Penal que la sentència condemnatòria podrà ordenar la reparació dels danys i la indemnització dels perjudicis, precepte que completa el següent article 74 establint els interessos que produïa la condemna quan es tracta d'una quantitat líquida. Per aquest concepte el recurrent sol·licita la condemna al pagament de 72.339 francs francesos.

IV.-RESULTANT: Que en l'esmentat recurs formula oposició el processat, qui recorda sobretot que durant l'etapa d'instrucció de la causa va ésser pagat el xec de 51.000.- francs francesos, que s'havia lliurat sense fons, i que a més de no existir relació entre el xec i el contracte de franquícia, recordava la jurisprudència d'aquest Tribunal, en el sentit de que essent el bé jurídic protegit en el delictes de xec sense fons, no el patrimoni del que el rep sinó la confiança i seguretat en el tràfic mercantil, no procedia establir la condemna sol·licitada, quan no és tracta de l'import del xec sinó de quantitats corresponents a interessos i honoraris de l'advocat.

V.-RESULTANT: Que admès el recurs de suplicació és va assenyalar Vista Oral en la qual van comparèixer els advocats de la Societat P., del Sr. Joan Lluís P.P., els quals han insistit en les al·legacions i peticions ja exposades als seus respectius escrits.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que l'única qüestió a resoldre en el present recurs ja que la responsabilitat penal no es discuteix, és la relativa a si havent-se lliurat pel processat un xec sense fons que va ésser abonat durant el tràmit d'instrucció de la causa a la Batllia, la sentència a més de la condemna penal corresponent hauria de contemplar la condemna civil, a indemnitzar les quantitats que és reclamen en concepte d'interessos i honoraris professionals o qualsevol altre concepte que com a "danys i perjudicis" al·legui la part perjudicada.

II.- CONSIDERANT: Que la resposta a la qüestió plantejada en aquest recurs ha d'ésser necessàriament negativa, doncs -com ha proclamat la Jurisprudència d'aquest Tribunal i del seu antecessor el Tribunal Superior de Corts - essent el bé jurídic penalment protegit en el delictes de xec sense fons no el patrimoni de qui rep el xec sinó la seguretat del tràfic mercantil i la confiança que es disposa en aquest mitjà de pagament, si és dubtós i discutible que quan és pronuncia sentència condemnatòria pugui incloure's la condemna a pagar l'import del xec lliurat, ha de resultar molt més difícil admetre que la condemna civil pugui referir-se i comprendre quantitats reclamades en altres conceptes, com succeeix en la present causa (interessos, honoraris del lletrat, danys i perjudicis en general), l'acció civil que pot exercitar-se al procés penal no és concedeix per a reclamar qualsevol dany o perjudici sinó solament aquells que directa o indirectament derivin del fet delictiu i no és consideren perjudicats pel delictes aquells que ho siguin a causa del incompliment d'un contracte civil o mercantil amb ocasió del qual s'hagi pogut cometre el fet delictiu. Els incompliments del contracte podent originar conseqüències indemnitzatòries per a quina reclamació la via processal adient és el judici a seguir davant la jurisdicció competent. D'acceptar-se la tesi del recurrent, a tota causa per xec sense fons s'hauria d'investigar l'estat d'acompliment o incompliment dels contractes o relacions jurídiques privades entre les parts com si és tractes d'un delictes contra el patrimoni. Per això és correcta la solució donada per la sentència recorreguda al segon paràgraf del seu cinquè Considerant, procedint la seva íntegra confirmació.

III.- CONSIDERANT: Que havent d'ésser desestimat el recurs han d'imposar-se al recurrent les despeses processals causades.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat per la Societat P., en la present causa.

2- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts amb data 20 de juny de 1994 amb la rectificació de l'error material per Aute de 22 d'octubre de 1994.

3- Imposar al recurrent el pagament de les despeses processals causades.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.